SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA / 16 SEPT. 1937

MOEDERTJE KNOR HEEFT HET DRUK

DE GESTOLEN TOVERSTAF

EEN OUD SPROOKJE, VERTELD DOOR PIET BROOS

ER leefde eens in Lolligland een tovenaar, die Stijn Strooppot heette. Hij was een beroemd tovenaar geweest vroeger, maar hij had de kunst geheel opgegeven en was als een vreedzaam man gaan leven in de stad, waar hij een groot warenhuis oprichtte.

„Toverij is slecht," zei hij dikwijls, „slecht en boos en ik wil er niets meer mee te maken hebben."

In het kantoor van den tovenaar stond een kast, die altijd gesloten was en waar maar één sleutel op paste. In die kast bewaarde Stijn Strooppot zijn toverstaf, een toverpot en een boek van perkament, dat vol geheimzinnige spreuken stond en waarin je kon lezen wat je allemaal moest doen om de toverkunst met succes te beoefenen. De sleutel droeg Stijn Strooppot altijd bij zich en hij waakte er angstvallig voor, dat hij hem niet kwijt kon raken.

Stijn Strooppot had een bediende, Drein Droevig geheten, die erg gesteld was op mooie kleren en fijn eten, maar er niet voor wilde werken. Luieren was zijn lievelingsbezigheid. Hij deed zijn naam wel eer aan.

Nu was Drein op een kwade dag achter het geheim van de kast gekomen en hij zon dag en nacht op een middel om zich van de sleutel meester te maken. Dat was niet zo eenvoudig, daar de tovenaar deze altijd in zijn zak bij zich droeg. Maar het geluk diende hem!

Want toen Stijn Strooppot zijn dutje deed en Drein toevallig een brief naar hem toe moest brengen, nam de bediende de gelegenheid waar om de sleutel stilletjes uit de zak van den voormaligen tovenaar te moffelen. In minder dan geen tijd was de kast toen open en verdween hij met de toverstaf, de toverpot en het toverboek met de geheimzinnige spreuken.

In het warenhuis zocht hij een stil plekje op en begon er met de lezing van de methode om zo snel mogelijk een goede tovenaar te worden. Hij was er zo in verdiept, dat hij zijn chef, den opzichter van het warenhuis, niet hoorde komen. Toen deze dan ook plots vóór hem stond, schrok hij geducht.

„Zó, zó, luiwammes," zei de opzichter boos, „zit jij hier de tijd van je meester te verluieren. En hoe kom jij aan dat boek ?"

Drein Droevig wist niet wat te beginnen. Hij herinnerde zich wat hij juist gelezen had en riep :

Hari, heri, hiri, hot—rimme, ramme, rakelpot.... ga op je handen lopen!" Tegelijk zwaaide hij met zijn toverstaf en hield de toverpot in de lucht. Dat stond allemaal zo op de eerste bladzijden van het toverboek.

Terstond wandelde de arme Klaas Klaver, de opzichter, op zijn handen door het warenhuis. Hij kon zijn voeten niet meer gebruiken!

Drein Droevig keek er met grote ogen naar. Dus hij was nu zelf een tovenaar en alles wat in het toverboek stond was waar! Jeremineetje.... dát was even fijn.

Hij bleef geen seconde langer in het warenhuis en wandelde trots als een pauw door de straten van de stad naar het kasteel van

Terstond wandelde de arme Klaas Klaver, de opzichter, op zijn handen door het warenhuis.

Waar woont die mooie bediende van je?" vroeg ze met haar kraakstem....

graaf Dirk Drie van Drakepit. Bij de ingang bleef hij staan.

Een schildwacht hield hem tegen en vroeg bars wat hij wilde.

„Ik wil den graaf spreken," zei Drein brutaal.

De schildwacht lachte eens en schudde met zijn hoofd.

„Ik ben graaf Drein Droevig," zei de bediende van Stijn Strooppot en keek den schildwacht verachtelijk aan.

„Je komt er niet in," zei deze, „je ziet er uit alsof je geen tien kunt tellen!"

„Loop naar je grootje," antwoordde Drein en haalde de toverpot voor de dag en zwaaide met de toverstaf. Hij brabbelde wat rare woorden en zonder dat deze zich verzetten kon, huppelde de schildwacht naar zijn schilderhuisje, dat ineens omsloeg en samen met hem op de grond viel. Als een schulp lag het over hem heen en hij kon geen vinger bewegen om zich op te richten.

Drein liep door de poort naar binnen en neusde zo hier en daar een beetje rond. Op het grasveld ontmoette hij toen den echten graaf.

Die keek hem met rare ogen aan.

„Wat moet jij hier?" vroeg de graaf, „wie ben je?"

„Ik ben de nieuwe graaf," zei Drein, „haal eens vlug borstels en schoensmeer en poets m'n schoenen!"

De graaf werd bleek van drift en trok zijn degen, maar Drein prevelde zijn toverspreuk, zwaaide met de pot en de staf en de graaf huppelde weg, het kasteel binnen, om even later terug te komen met het poetsgerei. Al de bedienden en de bezoekers van het kasteel, wel meer dan honderd personen, zagen toen hoe graaf Dirk Drie van Drakepit de schoenen poetste van den luisten bediende van Stijn Strooppot, den ouden tovenaar.

Dat was het begin van Drein's heerschappij.

Drie maanden lang was hij de schrik van het land. Hij zorgde dat hij zo veel mogelijk rijkdom vergaarde en deed nog veel méér domme dingen.

De koning, de graaf en al de edelen van het rijk, die van Drein's kuren last kregen, brachten een bezoek bij Stijn Strooppot, den ouden tovenaar, bij wien ze vroeger ook steeds om raad kwamen en vroegen hoe ze zich van den lastigen namaakgraaf bevrijden konden.

„We kunnen niets anders doen dan maar afwachten," antwoordde de koopman, „ik wou voor al mijn geld dat ik die toverspullen vernietigd had.... maar het komt allemaal weer terecht. Hij bezit wel de tovergereedschappen, maar hij bezit geen tovenaarsverstand en spoedig genoeg zal zijn rijk voorbij zijn. Het is alleen jammer voor verschillende personen. Mijn opzichter bijvoorbeeld loopt nog steeds op zijn handen rond en hij heeft nooit geleerd om met zijn voeten te werken! Ik zal een dezer dagen eens naar een oude kennis van me toe gaan!"

Op de Bobbelberg woonde een oude heks. Het was een heel best mensje en ze zou geen vlieg kwaad doen. Maar ze was erg jaloers en kon niet hebben dat een ander niet zo goed kon toveren als zij.

Ineens, de stok ging niet verder en met een schok duikelde de arme Drein naar beneden....

Daar ging Stijn Strooppot naar toe en hij vertelde hoe zijn bediende de tovergereedschappen gestolen had en nu de mensen uit de omtrek het leven zuur maakte.

„Waar woont die mooie bediende van je?" vroeg ze met haar kraakstem, die net klonk alsof er met een spijker over glas gekrast werd.

„Op het kasteel van graaf Dirk Drie van Drakepit," antwoordde Stijn, „en hij leeft er als een vorst!"

De oude heks moest er om lachen. Stijn zag de zwarte tanden in haar mond bengelen.

„Oh, 't is dus een tovenaar zonder hersens!" zei ze, „nou, dan beloof ik je te helpen!"

De andere dag besloot ze al den nieuwbakken tovenaar een bezoek te gaan brengen. Zij koos de tijd uit toen hij op het terras thee zat te drinken.

Drein Droevig zag de heks op haar bezem door de lucht vliegen en werd jaloers.

„Dat moest ik ook nog kunnen," zei hij hardop en de heks, die inmiddels gedaald was, antwoordde, terwijl ze zo vriendelijk mogelijk lachte:

„Wel, jongeman, dat kun je óók gemakkelijk leren!"

„Meen je?" vroeg Drein dadelijk.

„Natuurlijk," zei de heks, „je bezit toch zeker wel een toverboek met vreemde spreuken?"

Drein knikte.

„Nou, dan laat je een oude bezem brengen, zwaait met je toverstaf en je toverpot en spreekt de Kaukasische spreuk uit, maar in omgekeerde volgorde!"

De heks vloog weg en Drein liet terstond een bezem halen. Hij kende de Kaukasische spreuk best, want het was een van de machtigste uit het boek van Stijn Strooppot.

Nu bewees hij dat hij een tovenaar zonder verstand was en Stijn kreeg gelijk.

Want nauwelijks was hij op de bezem geklommen en had hij de toverspreuk uitgesproken of hij werd opgenomen en vloog met een flinke vaart door de lucht. In het begin vond hij het fijn, maar toen hij om wilde keren en wilde dalen, bemerkte hij tot zijn schrik dat hij niet wist hoe dat te doen. Hij schreeuwde al de toverspreuken die hij kende, zwaaide met de pot en de staf, die hij altijd om zijn hals bij zich droeg, maar het hielp niet.

Ineens, de stok ging niet verder en met een schok duikelde de arme Drein naar beneden, waar hij in een moddersloot terecht kwam. Het stafje viel uit zijn handen en de pot sloeg op de grond tegen een steen net naast de sloot in scherven.

Drein raapte al zijn botten en benen bij elkaar en zat nu aan de kant zijn droevig lot te overdenken. Maar veel tijd om te denken werd hem niet gelaten. Want de bewoners van de omtrek hadden hem door de lucht zien vliegen en zien vallen en kwamen nu toegelopen.

In het begin waren ze wat bang, maar toen ze den bemodderden Drein zagen huilen, kregen ze moed en in minder dan geen tijd had hij van elk van hen een flink pak slaag te pakken.

En daar kwam de graaf ook al aan.

Drein kreeg veertien jaar en negen dagen gevangenisstraf.

De opzichter van het warenhuis kon nu weer gewoon lopen, want met de pot was ook de betovering gebroken.

Gelukkig maar.

EINDE VAN TOM'S GOOCHELAVONTUUR

Midden in een kring van wilden,
Bij een hoogoplaaiend vuur,
Ging Tom door, zonder verpozen,
Met zijn rare goochelkuur.

Toen hij echter zijn twee vrienden,
Zag verschijnen in het woud,
Maakte Tom het hoofd der bende
Reuzenblij met een blok hout.

Woest gebrul klonk uit de kelen,
Allen vielen z'op hem aan.
Met een sprong als van een tijger
Vluchtte Tom er gauw vandaan.

Maar een knots trof onder 't lopen
Hem juist tegen 't achterhoofd;
Tom zag vele nieuwe sterren
En was voor drie kwart verdoofd.

Bob die 't onheil zag gebeuren,
Aarzelde niet langer meer.
Hij verliet in haast zijn schuilhoek
En viel op de wilden neer.

Maar hun aantal werd steeds groter,
't Drietal koos het hazenpad.
„Naar de boot," riep Snoekie hijgend,
„'t Wordt erg lastig met die schat."

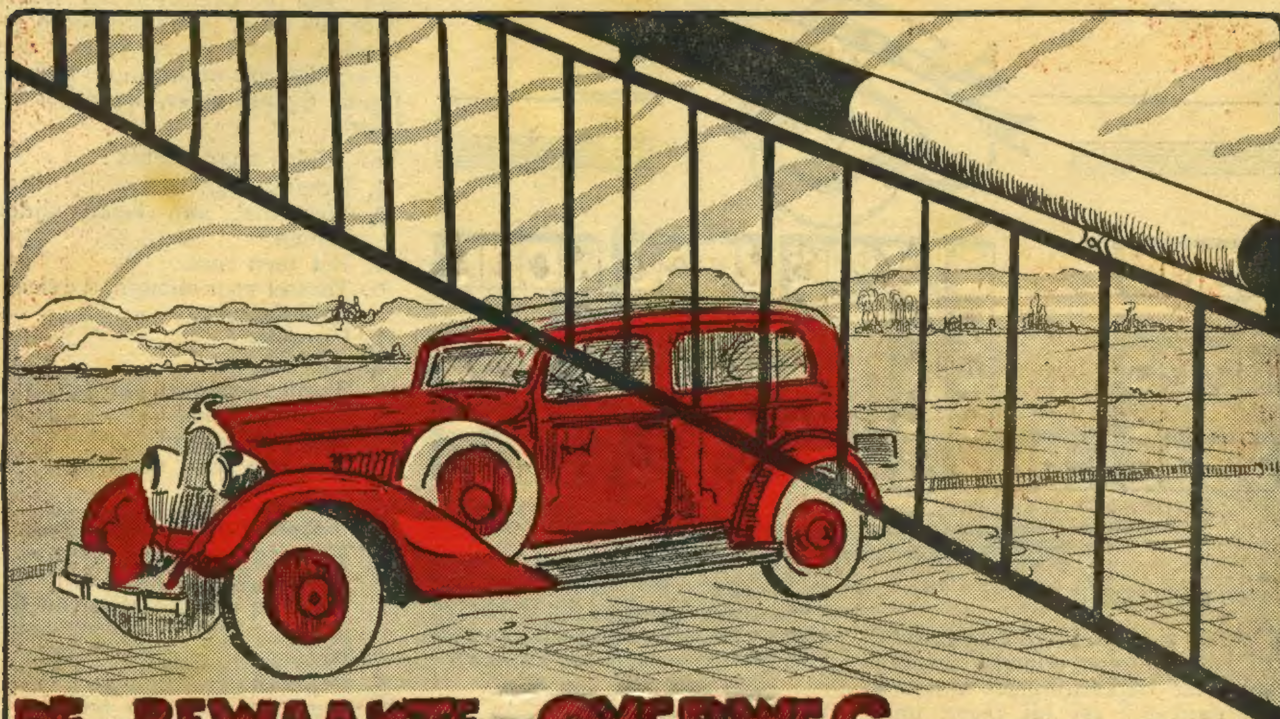
Stroomaf ging het nu gemak'lijk,
Tom kwam spoedig weer wat bij.
„Waarom," zei Bob lachend, „ging je
Voor die knuppel niet opzij?"

't Motorbootje lag er veilig
Nog te wiegen op de stroom.
En 't gevaar dat ze beleefden
Leek hun thans een nare droom.

Maar de droom was niet ten einde,
Want met woest motorgeblaf
Kwam, al over 't water scherend,
Thans een vliegtuig op hen af.

DE BEWAAKTE OVERWEG.

AUTORIJDERS RIJDEN DIKWIJLS MET GROTE ONVOORZICHTIGHEID OVER ONBEWAAKTE OVERWEGEN VANDAAR DAT ER ZOVEEL ONGELUKKEN GEBEUREN. MAAR GEMIDDELD WORDT ER IN NEDERLAND IEDERE DAG EEN VAN DIE DUIDELIJK ZICHTBARE HEKKEN, DIE DE SPOORWEGOVERGANG AFSLUITEN, DOOR EEN AUTORIJDER VERNIELD.

O-MA-TO-FU.

IS EEN CHINESE GODHEID, DIE ALTIJD WORDT VOORGESTELD MET EEN STROOIEN HOED OP HET HOOFD, OMDAT HIJ VOLGENS DE LEGENDE DE STRALEN VAN DE ZON NIET KAN VERDRAGEN.

HOLLE BOOMSTAMMEN

WORDEN IN DARFUR, EEN AFRIKAANSE LANDSTREEK, GEBRUIKT ALS WATERVERGAARBAKKEN SOMMIGE BOMEN KUNNEN WEL VIER DUIZEND LITER BEVATTEN OMDAT HET WATER ER HEERLIJK KOEL IN BLIJFT, WORDEN DE HOLLE BOOMSTAMMEN IN DAT LAND IN ERE GEHOUDEN

BONT ALLERLEI

Sjors-puzzle

DAAR zie je het bekende gezicht van ons aller vriend Sjors. Hij lacht, die olijkerd! „Nu moet u niet denken," zei hij tegen ons, „dat u mijn kameraadjes kunt vastzetten met die puzzles van u. Ze zijn veel slimmer dan u denkt!"

Wij geloven best, dat de puzzle van deze week heel gemakkelijk op te lossen zal zijn, want wij geven je de woorden, die je vinden moet, er bij. Hier zijn ze dan, netjes gerangschikt volgens het alphabet:

~~April-bed-berk-bril-diep-hoed-hal-klok-koets-krant-laan-leer-links-nek-noot-oor-paar-pos-~~rat-~~slot-vork~~.

Je mag alleen bovenstaande woorden gebruiken. Je leest de lijst van betekenissen en iedere keer, als je het juiste antwoord gevonden hebt, streep je dat weg en schrijft dat netjes in de puzzlefiguur bij het cijfer, waar het bij hoort.

Van links naar rechts:

1. Hoofddeksel.
2. Weg met aan beide zijden bomen.
4. Eet men mee.
6. Toestel voor mensen, die slecht kunnen zien.
7. Uurwerk.
9. Kasteel.
10. Worden schoenen van gemaakt.
12. Harde vrucht.
14. Bekende boom.
15. Kan een sloot soms zijn.
17. Twee.

Van boven naar beneden:

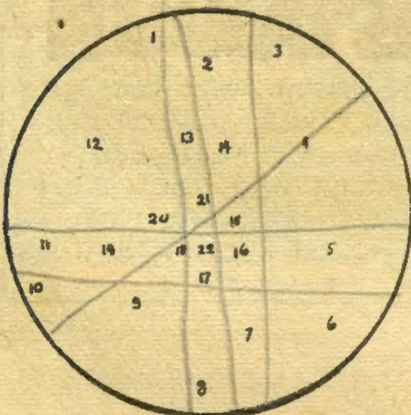
1. Tegengestelde van gevuld.
3. Deel van ons lichaam.
5. Een van de maanden van het jaar.
7. Rijtuig.
8. Dagblad.
10. Tegengestelde van rechts.
11. Dier, veel lijkend op een muis, maar gevaarlijker.
13. Horen we mee.
14. 's Zaterdags ga je in het...
16. Duw.

Zes-lijntjes-puzzle

IN dit cirkeltje staat een aantal cijfers.

Zou je nu allemaal die cijfers een apart hokje kunnen geven, doordat je zes rechte lijnen trekt van de ene kant van de cirkel naar de andere?

Maar niet méér dan zes! Je mag natuurlijk ook niet dwars door de cijfertjes gaan met de lijnen.

Dierenraadsel

TWEE dieren, een groot en een klein, ontmoetten elkaar. Het eerste en kleinste zei tegen het grootste: „Je hebt me tot nog toe altijd opgejaagd en geplaagd, laten we de rollen eens voor een dagje omkeren. Dan krijg ik ook 'n beurt." „Goed," zei het grotere dier, „maar hoe bedoel je dat?"

„Heel eenvoudig," zei het kleine dier, „laten we even van kop verwisselen. Dan ben ik jij en dan ben jij ik!" Dat deden ze en zo kon het gebeuren dat het dier, dat het kleinste geweest was, op zijn beurt de kans kreeg het grote na te jagen. Hoe kon dat?

Even lachen

De kleine Karel moest kaas halen. Het duurde vrij lang, maar eindelijk kwam hij dan toch terug.... zonder kaas.

„Waar heb je die kaas gelaten?" vroeg moeder.

„Verloren, moeder," zei Karel met een effen gezicht.

„En 't papier waarin de kaas was gewikkeld?"

„Ook opgegeten, moeder."

* * *

Pietje staat in de tuin naar de lucht te kijken en roept eensklaps opgewonden: „Paps, kijk eens, een tweedekker."

Paps is verstrooid en bromt: „Blijf er af met je vingers, Pietje!"

Oplossingen vorig nummer

REBUS — Luiheid is het oorkussen van de duivel.

LETTERRAADSEL

Hal — Val — Bal — Dal.

KRUISWOORDPUZZLE

	V	E	L	
T	+	I	+	R
W	O	N	D	E
I	+	D	+	E
	V	E	E	

OPTEL-PUZZELTJE

↓	↓	↓	↓
3	4	5	6
10	9	8	7
11	12	13	14
24	25	26	27

BROERTJE

Wie heeft er wel zo'n broertje,
Zo'n kleinen broer als ik?
Die kleuter is steeds vrolijk,
Is altijd in zijn schik.

Des morgens vroeg ontwaakt hij,
Kijkt eerst eens om zich heen.
Dan ziet hij plots zijn blote voet,
En groet zijn grote teen.

Nadat hij wat gespeeld heeft
Met teen en wieggordijn,
Hijst broertje zich dan eens omhoog,
De wieg wordt hem te klein.

Hij kijkt eens in de rondte
En roept: „ba - boe - bu - bee!"
Bedoelt daar in de babytaal
Vast „goede morgen" mee.

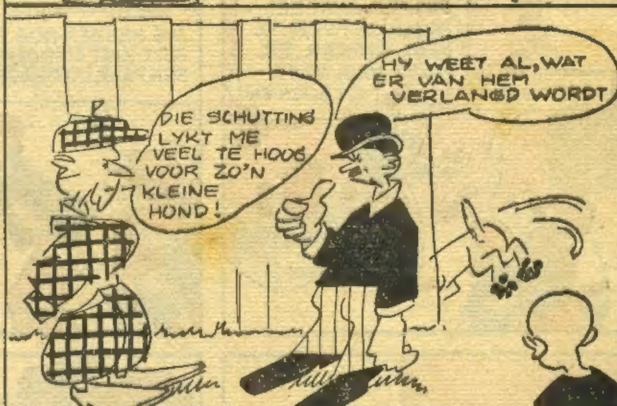
Als broertje uit zijn wiegje is,
Dan mag hij in zijn bad.
O, hij is dòl op water, zeg!
En hoe die peuter spat....

Wie heeft er wel zo'n broertje,
Dat héél alleen kan staan?
Als jij hem zag, je nam hem mee.
Maar.... dat zal heus niet gaan!

W. S.

JAN WELGEMOED

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

DE DORSTIGE KLANT.

